

[Jørgen Jensen]

ligt, at sagen ved indgreb fra ministerens side søges ført som en almindelig strafferetssag.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Som det vil være almindeligt kendt, bygger retsplejeloven på det princip, at en domstolsafgørelse normalt kan indbringes for én højere ret, men ikke videre. Undtagelsesvis kan dette princip brydes, hvis justitsministeriet giver tilladelse til, at en sag i tredje instans indbringes for højesteret.

Hvad angår den konkrete sag, kan jeg nævne, at ansøgningen om kærertiladelse til højesteret som alle andre ansøgninger af tilsvarende art er blevet undergivet en konkret bedømmelse. Jeg vil gerne her sige, at såvel anklagemyndigheden som jeg har været enige om, at der ikke var rimelig udsigt til, at de ens afgørelser i byretten og i østre landsret ville blive ændret af højesteret. På den baggrund måtte jeg naturligvis afslå ansøgningen om at få indbragt sagen for højesteret.

I begrundelsen for spørgsmålet hævdes det bl. a., at min forgænger krævede, at der blev rejst straffesag mod to tillidsmænd. Den påstand må stå ganske for spørgerens egen regning. Sandheden er, at afgørelsen om tiltale i den sag, vi her taler om, er truffet af anklagemyndigheden – og af anklagemyndigheden alene – efter en sædvanlig vurdering i sagen.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal takke for svaret eller redegørelsen, for det var vel nærmest en redegørelse for, hvorfor det var afvist. Den kan man vel ikke bestride noget i, men jeg vil dog sige, at når justitsministeren nævner, at den tidligere justitsminister ikke havde foranlediget den sag rejst, må der ligge en erindringsforskydning. Da vi behandlede sagen i arbejdsmarkedsudvalget, blev det udtrykkeligt fastslået, at det skulle sikres, at anklagemyndigheden rejste denne sag.

Det er også en kendsgerning, at sagen ikke er rejst af dem, som skulle være berørt af sagen. Jeg kan her henvise til den afhøring, som har fundet sted i går under sagsbehandlingen i retten, hvor det blev sagt tydeligt af Høedt-Rasmussen, som er formand for de medlemmer, man påstår var udsat for trusler, at det hverken er arbejdslederne eller deres organisation i Berlingske Tidende, der har foranstaltet en politianmeldelse imod de to.

Derfor er der ingen tvivl om, at sagen er rejst af politiske grunde. Den er rejst efter en henstilling i arbejdsmarkedsudvalget af forskellige borgerlige partier på baggrund af en politisk beslutning truffet her i folketingsalen.

Jeg vil også understrege, at den sigtelse, som er rejst, ikke har været for tidligere kriminelle handlinger, og at heller ikke handlinger af lignende art senere er blevet indanket for at skulle være kriminelle. Det er alene på baggrund af den politiske beslutning, som lå i den dagsorden, der blev vedtaget her i folketinget.

Derfor kan jeg ikke stille mig tilfreds med det svar, jeg har fået, og jeg vil så spørge: er det ikke i overensstemmelse med sandheden, når jeg siger, at det var arbejdsmarkedsudvalget, der henstillede, at der blev rejst en sådan anklage imod de to?

Justitsministeren (Erling Jensen):

Hr. Jørgen Jensen citerede mit svar forkert og benyttede det til et yderligere angreb. Jeg sagde i slutningen af mit første indlæg: Sandheden er, at afgørelsen om tiltale i den sag, vi taler om, er truffet af anklagemyndigheden – og af anklagemyndigheden alene – efter en sædvanlig vurdering af sagen, og det kan jeg stå ved.

Jeg skal ikke komme med nogen lang historisk redegørelse for denne sag, som vi jo alle husker, og som netop omtales igen i disse dage, men skal begrænse mig til at nævne, at der opstod nogle episoder på Berlingske Tidende den 28. april i år. Nogle havde den opfattelse, at handlingerne var ulovlige, mens andre havde den modsatte opfattelse. På grund af hele situationen fandt regeringen det nødvendigt, at sagen blev undersøgt, og rigsadvokaten blev bedt herom.

Jeg vil gerne gentage, så ingen kan være i tvivl: regeringen bad rigsadvokaten undersøge sagen. Vi krævede naturligvis ikke et bestemt resultat af en sådan undersøgelse.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg kan erklære mig tilfreds med denne uddybning, for så ligger det for mig helt klart, at der altså her er tale om, at det er en politisk handling, der lå bag ved, at man forlangte en sådan undersøgelse. Jeg må også understrege, at det blev så meget mere dokumenteret, som man i den dagsorden, der blev